EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 08.10.2004
KOM(2004)643 slutlig

2004/0241 (CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om undertecknande av ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Republiken San Marino om åtgärder likvärdiga med de som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, och om godkännande och undertecknande av det tillhörande samförståndsavtalet

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ingående av ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Republiken San Marino om åtgärder likvärdiga med de som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar

(framlagda av Komissionen)

MOTIVERING

Genom sitt beslut av den 16 oktober 2001 bemyndigade rådet kommissionen att förhandla med Schweiz, Förenta staterna, Andorra, Liechtenstein, Monaco och San Marino om avtal för att se till att dessa länder antar åtgärder som är likvärdiga med de som tillämpas inom gemenskapen i syfte att sörja för en effektiv beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar. Kommissionen skulle föra dessa förhandlingar i nära samarbete med rådets ordförandeskap och genom nära och regelbundna samråd med den högnivågrupp som inrättats genom Corepers beslut av den 13 juni 2001[1] och som rådet utsåg till en särskild kommitté som skulle biträda kommissionen i denna uppgift.

Efter beslutet av den 16 oktober 2001 skrev kommissionen till de berörda tredjeländerna och framförde önskemål om att inleda förhandlingar. Det var dock först efter det att Ekofinrådet den 13 december 2001 hade godkänt utkastet till direktiv som dessa förhandlingar verkligen kunde inledas. Sedan dess har många möten på både politisk och teknisk nivå hållits. I enlighet med rådets beslut av den 16 oktober 2001 har kommissionen förhandlat i nära samverkan med de på varandra följande ordförandeskapen i rådet. Kommissionen har regelbundet avgivit muntliga rapporter om förhandlingarna till rådet och Europaparlamentet samt lagt fram ett meddelande rörande förhandlingarna med tredjeland om beskattning av inkomst från sparande för Ekofinrådet den 3 december 2002[2]. På Ekofinrådets begäran har förhandlingarna om beskattning av inkomster från sparande därefter fortsatt.

Den 3 juni 2003 uttalade rådet att det utkast till avtal med Schweiz som kommissionen hade överlämnat den 28 maj 2003 utgjorde det sista erbjudandet om ett avtal mellan EG och Schweiz. I protokollet fastslås även följande:

”- De fyra delarna i detta avtal om beskattning av sparande utgör också grunden för avtal mellan Europeiska unionen och Liechtenstein, Andorra, Monaco och San Marino…”

Den 21 januari 2003 fastslog rådet dessa fyra delar till följande:

”- Källskatt och särskild källskatt: Schweiz kommer att tillämpa samma satser på källskatten och den särskilda källskatten som Belgien, Luxemburg och Österrike…
- Intäktsdelning: Schweiz kommer att tillämpa intäktsdelning på källskatten och godta den fördelning på 75/25 som tillämpas inom gemenskapen…
- Frivilligt utlämnande av uppgifter.
En översynsklausul i vilken det fastslås att de avtalsslutande parterna skall samråda med varandra åtminstone vart tredje år eller på begäran av endera av parterna i syfte att granska och – om de avtalsslutande parterna bedömer detta nödvändigt – förbättra avtalet i tekniskt avseende. När Belgien, Luxemburg och Österrike avskaffar den särskilda källskatten till förmån för automatiskt informationsutbyte enligt direktivet skall de avtalsslutande parterna i vilket fall samråda med varandra för att undersöka om ändringar av avtalet behövs med hänsyn till den internationella utvecklingen.'

---

1 EGT C 183, 29.6.2001, s. 1.
2 SEK (2002) 1287 slutlig, 27.11.2002.

Schweiz skall efter anmodan bevilja utbyte av information för alla straff- eller civilrättsliga bedrägerier eller liknande oegentligheter som skattskyldiga gör sig skyldiga till …"

Avtalet med San Marino, som innehåller dessa fyra delar, föreläggs nu rådet för undertecknande och ingående. Det åtföljs av ett kompletterande samförståndsavtal (nedan kallat "samförståndsavtalet") mellan San Marino och Europeiska gemenskapen och var och en av dess medlemsstater. I enlighet med Ekofinrådets slutsatser av den 21 januari 2003 bekräftas det i samförståndsavtalet att Europeiska gemenskapen under den övergångsperiod som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003[3] skall inleda diskussioner med andra viktiga finansiella centrum i syfte att verka för att det även inom dessa jurisdiktioner antas bestämmelser som är likvärdiga med dem som gemenskapen tillämpar. Vidare anges det i samförståndsavtalet att parterna kommer att ärligt genomföra de avtalade åtgärderna och inte kommer att agera ensidigt för att utan orsak undergräva denna ordning. Om betydande skillnader skulle uppdagas mellan tillämpningsområdet för direktiv 2003/48/EG och avtalets tillämpningsområde, kommer de avtalsslutande parterna omedelbart att inleda samråd i syfte att se till att åtgärderna enligt avtalet alltjämt är likvärdiga med åtgärderna enligt direktivet.

I samförståndsavtalet anges även att ingåendet av skatteavtal med medlemsstaterna i Europeiska unionen och San Marinos åtagande att, inom denna ram, tillhandahålla ett informationsutbyte i enlighet med OECD:s normer skulle främja ett bredare ekonomiskt och skattemässigt samarbete. Med hänsyn till San Marinos insats kan samråd ske mellan San Marino och Europeiska unionens medlemsstater i syfte att bilateralt avskaffa eller minska dubbelbeskattning för olika slags inkomster.

I samförståndsavtalet anges vidare att parterna så snart som möjligt skall inleda samråd i följande syften:

– Undersöka möjligheterna till att gradvis förbättra parternas fria tillträde till varandras finansmarknader. Inledningsvis är det nödvändigt att de relevanta tillsynsreglerna för och tillsynen av de berörda aktörerna i San Marino säkerställer att den inre marknaden kan fungera väl när det gäller de berörda sektorerna. Varje eventuellt avtal på detta område måste grunda sig på att San Marino i de berörda sektorerna antar och genomför den gällande och den framtida gemenskapslagstiftningen. I dessa avtal skall det även föreskrivas att San Marino förbinder sig att genomföra andra gemenskapsbestämmelser, både nu gällande och sådana som kan komma att införas i framtiden, t.ex. på områdena konkurrens och beskattning, vilka även de är nödvändiga för att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl när det gäller de berörda sektorerna.

– Undersöka möjligheterna till att förenkla de förfaranden som föreskrivs i deras avtal om samarbete och tullunion. För detta ändamål är San Marino berett att införa datoriserade förfaranden liknande Intrastatsystemet.

– Undersöka möjligheterna till att ge medborgare i San Marino tillträde till de program för forskning, studier och högre utbildning som genomförs av Europeiska gemenskapen.

Kommissionen anser att avtalstexten överensstämmer med de förhandlingsdirektiv som rådet antog den 16 oktober 2001. Rådet gav sitt politiska godkännande av texten den 2 juni 2004

[3] EUT L 157, 26.6.2003, s. 38.

och rådets högnivågrupp bekräftade den 9 juni 2004 att den var enig om de närmare detaljerna i avtalet och det tillhörande samförståndsavtalet.

Kommissionen föreslår att rådet antar de bifogade förslagen till

– beslut om undertecknande av ett avtal om åtgärder likvärdiga med de som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, och om godkännande och undertecknande av det tillhörande samförståndsavtalet,

– beslut om ingående av avtalet enligt de förfaranden som fastställs i artikel 300 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Enligt artikel 300.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall rådet besluta enhälligt om avtalet omfattar ett område där det krävs enhällighet för att interna regler skall kunna antas. Eftersom de interna reglerna på det område som avtalet omfattar har antagits på grundval av artikel 94 i fördraget anser kommissionen att rådet bör besluta enhälligt när det antar förslaget till beslut. Det framgår av Ekofinrådets slutsatser av den 21 januari 2003 att även rådet är överens om att avtalet med San Marino skall ingås på enhällig basis.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om undertecknande av ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Republiken San Marino om åtgärder likvärdiga med de som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, och om godkännande och undertecknande av det tillhörande samförståndsavtalet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 94 jämförd med artikel 300.2 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[4], och

av följande skäl:

(1) Den 16 oktober 2001 bemyndigade rådet kommissionen att förhandla med Republiken San Marino om ett avtal för att se till att detta land inför åtgärder som är likvärdiga med de åtgärder som tillämpas i gemenskapen i syfte att sörja för en effektiv beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar.

(2) Texten till det avtal som är resultatet av förhandlingarna överensstämmer med de förhandlingsdirektiv som antagits av rådet. Texten åtföljs av ett samförståndsavtal mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken San Marino, å andra sidan.

[4] EUT C …, ……..2004, s…

(3) Med förbehåll för att ett beslut om ingående av avtalet senare antas bör de två dokument, som paraferades den 12 juli 2004, undertecknas och rådets godkännande av samförståndsavtalet bekräftas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Med förbehåll för att det senare antas ett beslut om ingående av avtalet bemyndigas rådets ordförande att utse de personer som skall ha rätt att med bindande verkan för gemenskapen underteckna avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken San Marino om åtgärder likvärdiga med de som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, det tillhörande samförståndsavtalet och den skriftväxling som avses i artikel 21.2 i avtalet och i sista stycket i samförståndsavtalet.

Texten till samförståndsavtalet, som åtföljer detta beslut, godkänns härmed av rådet.

Utfärdat i Bryssel den…

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Samförståndsavtal

mellan

Europeiska gemenskapen, Konungariket Belgien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

och

Republiken San Marino

SAMFÖRSTÅNDSAVTAL
mellan
Europeiska gemenskapen,
Konungariket Belgien,
Republiken Tjeckien,
Konungariket Danmark,
Förbundsrepubliken Tyskland,
Republiken Estland,
Republiken Grekland,
Konungariket Spanien,
Republiken Frankrike,
Irland,
Republiken Italien,
Republiken Cypern,
Republiken Lettland,
Republiken Litauen,
Storhertigdömet Luxemburg,
Republiken Ungern,
Republiken Malta,
Konungariket Nederländerna,
Republiken Österrike,
Republiken Polen,
Republiken Portugal,
Republiken Slovenien,
Republiken Slovakien,
Republiken Finland,
Konungariket Sverige,
Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland
och
Republiken San Marino

I samband med ingåendet av ett avtal om åtgärder likvärdiga med de som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar (nedan kallat ”direktivet”) undertecknade Europeiska gemenskapen, Konungariket Belgien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, å ena sidan, och Republiken San Marino, å andra sidan, detta samförståndsavtal som kompletterar avtalet.

1. Signatärerna av detta samförståndsavtal anser att avtalet mellan Republiken San Marino och Europeiska gemenskapen om åtgärder likvärdiga med de som föreskrivs i direktivet utgör ett väl avvägt och godtagbart avtal som skyddar

båda parters intressen. De kommer därför att ärligt genomföra de avtalade åtgärderna och kommer inte att agera ensidigt för att utan skälig orsak undergräva detta avtal. Om betydande skillnader skulle uppdagas mellan räckvidden för direktivet (rådets direktiv 2003/48/EG), i dess lydelse av den 3 juni 2003, och avtalet, särskilt avseende artiklarna 4 och 6 i avtalet, kommer de avtalsslutande parterna omedelbart att inleda samråd i enlighet med artikel 15.1 i avtalet i syfte att se till att åtgärderna enligt avtalet alltjämt är likvärdiga med åtgärderna enligt direktivet. Signatärerna av detta samförståndsavtal noterar att definitionen av begreppet skattebedrägeri vid tillämpningen av artikel 13 i avtalet endast är tillämplig i samband med beskattning av inkomster från sparande inom ramen för detta avtal och inte inverkar på den utveckling som kan äga rum eller de beslut som kan fattas rörande skattebedrägeri under andra omständigheter och i andra sammanhang.

2. Under den övergångsperiod som föreskrivs i direktivet skall Europeiska gemenskapen inleda diskussioner med andra viktiga finansiella centrum i syfte att verka för att det även inom dessa jurisdiktioner antas bestämmelser som är likvärdiga med de som gemenskapen kommer att tillämpa.

3. Med hänsyn till att Republiken San Marino önskar integreras ytterligare i den europeiska ekonomin och att landet av denna anledning anser att det är både lämpligt och önskvärt att det deltar fullt ut i det europeiska banksystemet respektive finansiella systemet skall Republiken San Marino och Europeiska gemenskapen inleda samråd så snart som möjligt i syfte att fastställa villkoren för ömsesidigt erkännande av parternas respektive system och regler för tillsyn av finansiella tjänster, inbegripet försäkringar. I detta sammanhang förbinder sig Republiken San Marino att för de berörda ekonomiska sektorerna anta och genomföra relevant gällande och framtida gemenskapslagstiftning, inbegripet de relevanta tillsynsreglerna för och tillsynen av de berörda aktörerna i Republiken San Marino, i syfte att säkerställa att den inre marknaden kan fungera väl när det gäller de berörda sektorerna. Varje eventuellt avtal på detta område kan även föreskriva att Republiken San Marino förbinder sig att genomföra andra gemenskapsbestämmelser, både nu gällande och sådana som kan komma att införas i framtiden, t.ex. på områdena konkurrens och beskattning.

4. Mot denna bakgrund av fördjupade förbindelser främjar ingåendet av skatteavtal med medlemsstaterna i Europeiska unionen och Republiken San Marinos åtagande att, inom denna ram, tillhandahålla ett informationsutbyte i enlighet med OECD:s normer ett bredare ekonomiskt och skattemässigt samarbete. Med hänsyn till Republiken San Marinos insats kan samråd ske mellan Republiken San Marino och Europeiska unionens medlemsstater i syfte att bilateralt avskaffa eller minska dubbelbeskattning för olika slags inkomster.

5. Europeiska gemenskapen och Republiken San Marino skall även inleda samråd i följande syfte:

– Utarbeta metoder för att förenkla de förfaranden som föreskrivs i deras avtal om samarbete och tullunion. För detta ändamål är Republiken San Marino berett att införa datoriserade förfaranden liknande Intrastatsystemet.

– Bättre utnyttja de befintliga möjligheterna för medborgare och företag i Republiken San Marino att delta i Europeiska gemenskapens program och åtgärder på området forskning och utveckling.

Undertecknat i ….den…. i två exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

Den estniska, lettiska, litauiska, maltesiska, polska, slovakiska, slovenska, tjeckiska och ungerska språkversionen skall bekräftas av de avtalsslutande parterna genom skriftväxling. Dessa versioner har därefter samma giltighet som de språkversioner som anges i stycket ovan.

Underskrifter

2004/0241 (CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ingående av ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Republiken San Marino om åtgärder likvärdiga med de som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 94, jämförd med artikel 300.2 första stycket, 300.3 första stycket och artikel 300.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[5],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[6], och

av följande skäl:

(1) Den 16 oktober 2001 bemyndigade rådet kommissionen att förhandla med Republiken San Marino om ett lämpligt avtal för att se till att detta land inför åtgärder likvärdiga med de som tillämpas i gemenskapen i syfte att sörja för en effektiv beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar.

(2) Texten till det avtal som är resultatet av förhandlingarna överensstämmer med de förhandlingsdirektiv som antagits av rådet. Texten åtföljs av ett samförståndsavtal mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken San Marino, å andra sidan, som är bifogat rådets beslut …/…/EG av den …2004.

(3) Tillämpningen av bestämmelserna i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar är beroende av att Republiken San Marino tillämpar åtgärder som är likvärdiga med de som finns i det direktivet, i enlighet med ett avtal mellan Republiken San Marino och Europeiska gemenskapen.

---

5 EUT C …, ……..2004, s…
6 EUT C …, ……..2004, s…

(4) I enlighet med rådets beslut …/…/EG av den … 2004, och med förbehåll för ett beslut om ingående av avtalet, undertecknades avtalet på Europeiska gemenskapes vägnar den … 2004.

(5) Avtalet bör godkännas på gemenskapens vägnar.

(6) Det är nödvändigt att föreskriva ett enkelt och snabbt förfarande för eventuella anpassningar av bilagorna I och II till avtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken San Marino om åtgärder likvärdiga med de som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar godkänns härmed på Europeiska gemenskapens vägnar.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Kommissionen bemyndigas härmed att, på gemenskapens vägnar, godkänna sådana ändringar av avtalets bilagor som säkerställer att de motsvarar de uppgifter angående behöriga myndigheter som följer av de anmälningar som avses i artikel 5 a i direktiv 2003/48/EG och uppgifterna i bilagan därtill.

Artikel 3

Rådets ordförande skall göra den underrättelse som avses i artikel 16.1 i avtalet på gemenskapens vägnar[7].

Artikel 4

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den …

På rådets vägnar
Ordförande

[7] Dagen för avtalets ikraftträdande kommer att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* av rådets generalsekretariat.

BILAGA

Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Republiken San Marino om åtgärder likvärdiga med de som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar

Avtal

mellan

Europeiska gemenskapen

och

Republiken San Marino

om åtgärder likvärdiga med de som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar

Europeiska gemenskapen

och

Republiken San Marino

nedan kallade antingen ”avtalsslutande part” eller ”avtalsslutande parter”, beroende på sammanhanget,

har ingått följande avtal:

Artikel 1

Mål

1. Detta avtal mellan Europeiska gemenskapen och Republiken San Marino har till syfte att befästa och utvidga de rådande nära förbindelserna mellan de båda parterna genom att införa åtgärder som är likvärdiga med de åtgärder som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 (nedan kallat ”direktivet”) rörande beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar som görs till faktiska betalningsmottagare som är fysiska personer med skatterättsligt hemvist i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen.

2. Republiken San Marino skall vidta nödvändiga åtgärder och införa uttryckliga bestämmelser om förfaranden och påföljder som säkerställer att de uppgifter som krävs för genomförandet av detta avtal utförs av betalningsombud etablerade inom dess territorium, oavsett var gäldenären för den räntebärande fordran är etablerad.

Artikel 2

Definition av faktisk betalningsmottagare

1. I detta avtal avses med ”faktisk betalningsmottagare” varje fysisk person som tar emot en räntebetalning eller varje fysisk person för vilken en räntebetalning ombesörjs, såvida inte denna person företer bevis på att betalningen inte har tagits emot eller ombesörjts för hans

eller hennes egen räkning. En fysisk person skall inte anses vara den faktiska betalningsmottagaren om han eller hon

a) agerar som betalningsombud enligt artikel 4, eller

b) handlar på uppdrag av en juridisk person, ett investmentbolag eller ett jämförbart eller motsvarande organ för kollektiva investeringar i värdepapper, eller

c) handlar på uppdrag av en annan fysisk person, som är den faktiska betalningsmottagaren, och för betalningsombudet uppger den faktiska betalningsmottagarens identitet i enlighet med artikel 3.

2. Om ett betalningsombud har information som tyder på att en fysisk person som mottar en räntebetalning eller för vilken en räntebetalning ombesörjs kanske inte är den faktiska betalningsmottagaren och om vare sig punkt 1 a eller 1 b är tillämplig på denna fysiska person, skall ombudet vidta rimliga åtgärder för att fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet, i enlighet med artikel 3. Om betalningsombudet inte kan fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet skall ombudet betrakta den fysiska personen som den faktiska betalningsmottagaren.

Artikel 3

Den faktiska betalningsmottagarens identitet och hemvist

I syfte att fastställa identitet och hemvist för den faktiska betalningsmottagaren enligt definitionen i artikel 2 skall betalningsombudet bevara uppgifter om för- och efternamn, adress och hemvist i enlighet med den sanmarinska lagstiftningen om bekämpning av ocker och penningtvätt. När det gäller avtalsförbindelser som upprättats eller, i avsaknad av avtalsförbindelser, transaktioner som utförts från och med den 1 januari 2004 skall hemvistet för sådana fysiska personer som uppvisar ett pass eller ett officiellt identitetskort utfärdat av en medlemsstat och som förklarar sig ha hemvist i ett annat land än en medlemsstat eller Republiken San Marino fastställas på grundval av ett hemvistintyg utfärdat av den behöriga myndigheten i det land där den fysiska personen förklarar sig ha hemvist. Om ett sådant intyg inte uppvisas skall den medlemsstat som har utfärdat passet eller någon annan officiell identitetshandling anses vara hemviststat.

Artikel 4

Definition av betalningsombud

I detta avtal avses med ”betalningsombud” i Republiken San Marino banker som omfattas av sanmarinsk banklagstiftning, ekonomiska aktörer (inbegripet fysiska och juridiska personer som har sin hemvist eller är etablerade i Republiken San Marino), handelsbolag och utländska företags fasta driftställen som, även om det bara sker emellanåt, tar emot, innehar, investerar eller överför tredje parters tillgångar eller enbart betalar eller ombesörjer betalning av ränta inom ramen för sin verksamhet.

Artikel 5

Definition av behörig myndighet

1. I detta avtal avses med de avtalsslutande parternas ”behöriga myndigheter” de myndigheter som anges i bilaga I.

2. I fråga om tredjeland avses med ”behöriga myndigheter” de myndigheter som är behöriga med avseende på bilaterala och multilaterala konventioner eller, om sådana myndigheter saknas, de myndigheter som är behöriga att utfärda intyg om skatterättsligt hemvist.

Artikel 6

Definition av räntebetalning

1. I detta avtal avses med ”räntebetalning” följande:

   a) Räntor som betalas till eller krediteras ett konto och som härrör från fordringar av alla slag, med eller utan säkerhet genom inteckning och med eller utan rätt att få del av gäldenärens vinst, särskilt inkomster från statspapper och obligationer eller debentures, inklusive agiobelopp och vinster som är förenade med sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgifter på grund av sen betalning skall inte anses vara räntebetalningar.

   b) Upplupen eller kapitaliserad ränta från försäljning, återbetalning eller inlösen av fordringar som avses i a.

   c) Inkomster som härrör från räntebetalningar antingen direkt eller genom ett subjekt som avses i artikel 4.2 i direktivet och som delas ut av

      i) företag för kollektiva investeringar eller jämförbara eller motsvarande organ för kollektiva investeringar i värdepapper etablerade inom det territorium som avses i artikel 19,

      ii) subjekt som har hemvist i en medlemsstat och som utnyttjar den rättighet som anges i artikel 4.3 i direktivet och underrättar betalningsombudet om detta, och

      iii) företag för kollektiva investeringar eller jämförbara eller motsvarande organ för kollektiva investeringar i värdepapper etablerade utanför det territorium som avses i artikel 19.

   d) Inkomster som realiseras vid försäljning, återbetalning eller inlösen av aktier eller andelar i följande företag och subjekt, om de direkt eller indirekt genom andra företag för kollektiva investeringar eller sådana subjekt som avses nedan investerar mer än 40 % av sina tillgångar i fordringar som avses i a.

      i) Företag för kollektiva investeringar eller jämförbara eller motsvarande organ för kollektiva investeringar i värdepapper etablerade inom det territorium som avses i artikel 19.

ii) Subjekt som har hemvist i en medlemsstat och som utnyttjar den rättighet som anges i artikel 4.3 i direktivet och underrättar betalningsombudet om detta.

iii) Företag för kollektiva investeringar eller jämförbara eller motsvarande organ för kollektiva investeringar i värdepapper etablerade utanför det territorium som avses i artikel 19.

Republiken San Marino har dock rätt att i definitionen av räntebetalning inbegripa sådana inkomster som anges i led d endast i den mån dessa inkomster svarar mot inkomster som direkt eller indirekt härrör från räntebetalningar i den mening som avses i leden a och b.

2. När det gäller punkt 1 c och d skall hela inkomstbeloppet anses vara en räntebetalning om betalningsombudet inte har några uppgifter om hur stor andel av inkomsterna som härrör från räntebetalningar.

3. När det gäller punkt 1 d skall den procentuella andelen anses vara mer än 40 %, om betalningsombudet inte har några uppgifter om den procentuella andel av tillgångarna som investerats i fordringar eller i aktier eller andelar enligt definitionen i det ledet. Om betalningsombudet inte kan avgöra hur stor inkomst den faktiska betalningsmottagaren har haft, skall inkomsten anses vara det belopp som erhållits vid försäljningen, återbetalningen eller inlösen av aktierna eller andelarna.

4. När det gäller punkt 1 b och d skall Republiken San Marino ha rätt att kräva att betalningsombud inom dess territorium beräknar räntan på årsbasis för en period som inte får överstiga ett år och att behandla sådan på årsbasis beräknad ränta som en räntebetalning, även om ingen försäljning, inlösen eller återbetalning sker under den perioden.

5. Genom undantag från punkt 1 c och d har Republiken San Marino rätt att från definitionen av räntebetalning undanta sådana inkomster som anges i dessa led och som kommer från företag eller subjekt etablerade inom dess territorium under förutsättning att dessa företag investerat högst 15 % av sina tillgångar i de fordringar som avses i punkt 1 a.

Om Republiken San Marino utövar denna rätt skall detta vara bindande för båda avtalsslutande parter från och med det att Republiken San Marino underrättat den andra avtalsslutande parten om detta.

6. Den procentuella andel som avses i punkt 1 d och punkt 3 skall vara 25 % från och med den 31 december 2010.

7. De procentuella andelar som avses i punkt 1 d och punkt 5 skall fastställas med hänvisning till placeringsinriktningen enligt de berörda företagens eller subjektens fondbestämmelser eller bolagsordning eller, i avsaknad av sådana, efter sammansättningen av de berörda företagens eller subjektens tillgångar.

Artikel 7

Källskatt

1. När den faktiska betalningsmottagaren har hemvist i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen skall Republiken San Marino ta ut en källskatt på 15 % under de första tre åren av detta avtals tillämpningsperiod, 20 % för de följande tre åren och 35 % därefter.

2. Betalningsombudet skall ta ut källskatt enligt följande bestämmelser:

   a) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 a: på det betalda eller krediterade räntebeloppet.

   b) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 b eller d: på det ränte- eller inkomstbelopp som avses i de nämnda leden eller genom en avgift med samma verkan som påförs mottagaren för hela det belopp som intäkten från försäljningen, inlösen eller återbetalningen uppgår till.

   c) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 c: på det inkomstbelopp som avses i det ledet.

   d) När Republiken San Marino utövar sin rätt enligt artikel 6.4: på beloppet på den på årsbasis beräknade räntan.

3. När det gäller leden a och b i punkt 2 skall källskatten tas ut i proportion till den tid som den faktiska betalningsmottagaren innehaft fordran. Om betalningsombudet inte kan fastställa tiden för innehavet på grundval av tillgängliga uppgifter, skall ombudet anse att den faktiska betalningsmottagaren har innehaft fordran så länge som den har existerat, om inte den faktiska betalningsmottagaren lägger fram bevis om tidpunkten för förvärvet.

4. Andra skatter än de som föreskrivs i detta avtal på samma räntebetalning, särskilt de källskatter som tas ut av Republiken San Marino på inkomster av räntebetalningar i San Marino, skall dras av från den källskatt som beräknas i enlighet med denna artikel.

5. Även om ett betalningsombud etablerat i Republiken San Marino tar ut källskatt skall detta inte hindra den medlemsstat i Europeiska gemenskapen där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist från att beskatta inkomsterna i enlighet med den nationella lagstiftningen. I det fall en skattebetalare deklarerar ränteinkomster som betalats av ett betalningsombud etablerat i Republiken San Marino till skattemyndigheterna i den medlemsstat i Europeiska gemenskapen där han har hemvist skall dessa ränteinkomster omfattas av samma skattesats som den som gäller för räntor som betalas ut i denna medlemsstat.

Artikel 8

Intäktsdelning

1. Republiken San Marino skall behålla 25 % av sina intäkter av den källskatt som anges i artikel 7 och överföra 75 % av intäkterna till den medlemsstat i Europeiska gemenskapen där den faktiska betalningsmottagaren av räntan har hemvist.

2. Överföringarna skall ske i form av en enda betalning per medlemsstat i Europeiska gemenskapen och år och göras senast sex månader efter utgången av beskattningsåret i Republiken San Marino.

3. Republiken San Marino skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att ordningen för intäktsdelning skall fungera väl.

Artikel 9

Frivilligt utlämnande av uppgifter

1. Republiken San Marino skall införa ett förfarande som gör det möjligt för den faktiska betalningsmottagaren enligt definitionen i artikel 2 att undvika den särskilda källskatt som avses i artikel 7 genom att uttryckligen bemyndiga sitt betalningsombud i Republiken San Marino att anmäla räntebetalningarna till den behöriga myndigheten i det landet. Ett sådant bemyndigande skall gälla samtliga räntebetalningar som betalningsombudet gör till den faktiska betalningsmottagaren eller har ombesörjt direkt till förmån för denne.

2. De uppgifter som betalningsombudet skall lämna i fall av ett uttryckligt bemyndigande från den faktiska betalningsmottagaren skall åtminstone innefatta följande:

   a) Den faktiska betalningsmottagarens identitet och hemvist, fastställda i enlighet med artikel 3 i detta avtal och, om uppgift om detta finns, skattenummer som tilldelats av den medlemsstat i Europeiska gemenskapen där den faktiska betalningsmottagaren har sin hemvist.

   b) Betalningsombudets namn och adress.

   c) Den faktiska betalningsmottagarens kontonummer eller, om sådant saknas, den räntebärande fordrans identifieringsnummer.

   d) Räntebetalningens belopp, beräknat i enlighet med artikel 6 i detta avtal.

3. Den behöriga myndigheten i Republiken San Marino skall vidarebefordra de uppgifter som avses i punkt 2 till den behöriga myndigheten i den medlemsstat i Europeiska gemenskapen där den faktiska betalningsmottagaren har hemvist. Uppgifterna skall vidarebefordras automatiskt och minst en gång om året, inom sex månader efter beskattningsårets utgång i Republiken San Marino, och avse alla räntebetalningar gjorda under det året.

Artikel 10

Undanröjande av dubbelbeskattning

1. Den medlemsstat i Europeiska gemenskapen där en faktisk betalningsmottagare har skatterättsligt hemvist skall, i enlighet med punkterna 2 och 3, sörja för att sådan dubbelbeskattning som kan uppstå till följd av den källskatt som avses i artikel 7 undanröjs.

2. Om de räntor som en faktisk betalningsmottagare erhållit har källbeskattats som anges i artikel 7 i Republiken San Marino skall den medlemsstat i Europeiska gemenskapen där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist bevilja honom avräkning med det uttagna skattebeloppet, i enlighet med den nationella lagstiftningen. Om det uttagna skattebeloppet överstiger det skattebelopp som skall betalas i enlighet med den nationella lagstiftningen för hela den räntebetalning som belagts med den källskatt som anges i artikel 7 skall den medlemsstat i Europeiska gemenskapen där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist återbetala det överskjutande källskattebeloppet till denne.

3. Om ränta som en faktisk betalningsmottagare erhållit beskattats med någon annan typ av källskatt, utöver den källskatt som avses i artikel 7, och om den medlemsstat i Europeiska gemenskapen där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist beviljar avräkning för denna källskatt i enlighet med den nationella lagstiftningen eller enligt dubbelbeskattningsavtal, skall denna källskatt avräknas innan förfarandet enligt punkt 2 tillämpas.

4. Den medlemsstat i Europeiska gemenskapen där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist får ersätta den avräkning som avses i punkterna 2 och 3 med återbetalning av den källskatt som avses i artikel 7.

Artikel 11

Överlåtbara skuldebrev

1. Från och med den dag då detta avtal börjar tillämpas och så länge som minst en medlemsstat i Europeiska gemenskapen också tillämpar liknande bestämmelser, dock senast till och med den 31 december 2010, skall inhemska och internationella obligationer och andra överlåtbara skuldebrev som emitterats första gången före den 1 mars 2001 eller för vilka de ursprungliga emissionsprospekten har godkänts före den tidpunkten av de behöriga myndigheterna i den emitterande staten inte anses vara fordringar enligt artikel 6.1 a, under förutsättning att inga ytterligare emissioner av sådana överlåtbara skuldebrev görs från och med den 1 mars 2002.

   Så länge som minst en medlemsstat i Europeiska gemenskapen också tillämpar bestämmelser liknande dem i artikel 7 i detta avtal skall emellertid bestämmelserna i den här artikeln fortsätta att gälla efter den 31 december 2010 för överlåtbara skuldebrev

   – som innehåller gross up-klausuler eller klausuler för förtida inlösen,

   – där betalningsombudet enligt definitionen i artikel 4 är etablerat i Republiken San Marino, och

   – där betalningsombudet betalar ränta direkt till eller sörjer för att ränta betalas till förmån för en faktisk betalningsmottagare som har hemvist i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen.

   Om och när alla medlemsstater i Europeiska gemenskapen slutar tillämpa bestämmelser liknande dem i artikel 7 i detta avtal skall emellertid bestämmelserna i den här artikeln fortsätta att gälla endast för överlåtbara skuldebrev

   – som innehåller gross up-klausuler eller klausuler för förtida inlösen,

– där emittentens betalningsombud är etablerat i Republiken San Marino, och

– där betalningsombudet betalar ränta direkt till eller sörjer för att ränta betalas till förmån för en faktisk betalningsmottagare som har hemvist i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen.

Om ytterligare emissioner görs från och med den 1 mars 2002 av överlåtbara skuldebrev enligt ovan som emitterats av en regering eller ett närstående rättssubjekt som agerar som myndighet eller vars roll erkänns i ett internationellt avtal (förtecknat i bilaga II till detta avtal), skall emissionen i sin helhet, dvs. den ursprungliga emissionen och eventuella ytterligare emissioner, anses vara en fordran enligt artikel 6.1 a.

Om ytterligare emissioner görs från och med den 1 mars 2002 av överlåtbara skuldebrev enligt ovan som emitterats av en annan emittent som inte omfattas av fjärde stycket skall varje sådan ytterligare emission anses vara en fordran enligt artikel 6.1 a.

2. Denna artikel skall inte hindra Republiken San Marino och medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen från att fortsätta att ta ut skatt på inkomster från de i punkt 1 nämnda överlåtbara skuldebreven i enlighet med sin nationella lagstiftning.

Artikel 12

Andra källskatter – förhållande till andra avtal

1. Denna artikel skall inte hindra parterna från att ta ut andra typer av källskatt än den som anges i detta avtal i enlighet med sin nationella lagstiftning eller med dubbelbeskattningsavtal.

2. Dubbelbeskattningsavtalen mellan Republiken San Marino och medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen skall inte hindra uttag av den särskilda källskatten enligt detta avtal.

Artikel 13

Informationsutbyte på begäran

1. De behöriga myndigheterna i Republiken San Marino och var och en av medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen skall utbyta information om handlingar som utgör skattebedrägeri enligt lagstiftningen i den anmodade staten eller liknande handlingar, när det gäller inkomster som omfattas av detta avtal. ”Liknande handlingar” skall endast innefatta brott som är lika allvarliga som skattebedrägeri enligt lagstiftningen i den anmodade staten och skadar den begärande statens skatteintressen. Den anmodade staten skall som svar på en vederbörligen motiverad begäran tillhandahålla information avseende de handlingar som den begärande staten undersöker eller kan komma att undersöka både ur straffrättslig och icke straffrättslig synpunkt.

2. När den anmodade staten skall besluta om uppgifter kan lämnas till följd av en begäran, skall den staten tillämpa preskriptionsbestämmelserna enligt lagstiftningen i den begärande staten.

3. Den anmodade staten skall tillhandahålla information om den begärande staten har en skälig misstanke om att den berörda handlingen kan utgöra skattebedrägeri eller en liknande handling. Den begärande statens misstanke om skattebedrägeri eller en liknande handling får baseras på

   a) dokument, vare sig de är bestyrkta eller ej och inbegripet men inte begränsat till affärshandlingar, räkenskaper eller bankkontouppgifter,

   b) bevisuppgifter från skattebetalare,

   c) uppgifter som erhållits av en uppgiftslämnare eller någon annan utomstående och som är oavhängigt bestyrkta eller annars sannolikt tillförlitliga, eller

   d) indiciebevisning.

4. Den behöriga myndigheten i den begärande staten skall lämna följande uppgifter till den behöriga myndigheten i den anmodade staten i samband med en begäran om uppgifter enligt detta avtal för att påvisa uppgifternas relevans för begäran:

   a) Den undersökta personens identitet.

   b) En redovisning av de begärda uppgifterna i vilken det anges både vilken slags uppgifter det rör sig om och i vilken form den begärande staten önskar motta uppgifterna från den anmodade staten.

   c) I vilket beskattningssammanhang uppgifterna begärs.

   d) Skäl till att anta att de begärda uppgifterna innehas av den anmodade staten eller till att de innehas eller kontrolleras av en person inom den anmodade statens jurisdiktion.

   e) I den utsträckning som dessa uppgifter är kända: namn och adress för alla personer som tros inneha de begärda uppgifterna.

   f) En förklaring om att begäran är förenlig med den begärande statens lagstiftning och administrativa förfaranden, att det skulle vara möjligt för den behöriga myndigheten i den begärande staten att erhålla uppgifterna i enlighet med den begärande statens lagstiftning eller normala administrativa förfaranden i det fall de begärda uppgifterna skulle finnas inom den begärande statens jurisdiktion samt att begäran är förenlig med detta avtal.

   g) En förklaring om att den begärande staten har använt sig av alla tillgängliga medel på sitt eget territorium för att inhämta uppgifterna, med undantag för sådana medel som medför oproportionellt stora svårigheter.

5. Den behöriga myndigheten i den anmodade staten skall lämna de begärda uppgifterna till den begärande staten så snart som möjligt.

6. Republiken San Marino skall inleda bilaterala förhandlingar med varje medlemsstat i syfte att fastställa enskilda kategorier av ”liknande handlingar” i enlighet med beskattningsförfarandet i den berörda staten.

Artikel 14

Konfidentiell behandling

Alla uppgifter som en avtalsslutande part mottar enligt detta avtal skall behandlas konfidentiellt och får endast meddelas till personer eller myndigheter (inbegripet domstolar och förvaltningar) inom den avtalsslutande partens jurisdiktion som är inblandade i beräkning eller uppbörd av, verkställighet eller åtal avseende, eller prövning av överklaganden i samband med sådan inkomstbeskattning som omfattas av avtalet. Personerna eller myndigheterna skall endast använda uppgifterna i dessa syften. De får lämna ut uppgifterna i samband med allmänna domstolsförhandlingar eller rättsliga avgöranden. Uppgifterna får inte meddelas någon annan person, myndighet eller jurisdiktion eller annat rättssubjekt utan uttryckligt skriftligt tillstånd från den anmodade partens behöriga myndighet.

Artikel 15

Samråd och översyn

1. Om oenighet om tolkningen eller tillämpningen av detta avtal uppstår mellan de behöriga myndigheterna i Republiken San Marino och en eller flera av de andra behöriga myndigheter som anges i bilaga I, skall de sträva efter att finna en lösning i samförstånd. De skall omedelbart underrätta Europeiska gemenskapernas kommission och de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om resultatet av samrådet. Kommissionen får på begäran av någon av de behöriga myndigheter som anges i bilaga I delta i samråd som gäller tolkningsfrågor.

2. De avtalsslutande parterna skall samråda med varandra åtminstone vart tredje år eller på begäran av endera avtalsslutande parten i syfte att se över och – om de avtalsslutande parterna anser att det behövs – förbättra det sätt på vilket avtalet fungerar rent tekniskt samt bedöma den internationella utvecklingen. Samrådet skall hållas inom en månad efter begäran eller, i brådskande fall, så snart som möjligt.

3. De avtalsslutande parterna får på grundval av en sådan bedömning samråda med varandra för att undersöka om avtalet behöver ändras med hänsyn till den internationella utvecklingen.

4. Så snart som det finns tillräcklig erfarenhet av det fullständiga genomförandet av detta avtal skall de avtalsslutande parterna samråda med varandra för att undersöka om avtalet behöver ändras med hänsyn till den internationella utvecklingen.

5. När det gäller samråd enligt punkterna 1, 2 och 3 skall en avtalsslutande part underrätta den andra avtalsslutande parten om händelser som eventuellt kan inverka på detta avtals sätt att fungera. Detta skall även innefatta eventuella relevanta avtal mellan en av de avtalsslutande parterna och tredjeland.

Artikel 16

Undertecknande, ikraftträdande och uppsägning

1. Detta avtal förutsätter att de avtalsslutande parterna ratificerar eller godkänner det enligt sina egna förfaranden. De avtalsslutande parterna skall underrätta varandra om att förfarandena avslutats. Avtalet träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter dagen för den sista underrättelsen.

2. Med förbehåll för sina konstitutionella bestämmelser om ingående av internationella avtal och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17 skall Republiken San Marino faktiskt genomföra och börja tillämpa detta avtal från och med den 1 juli 2005 och underrätta Europeiska gemenskapen om detta.

3. Detta avtal gäller till dess att en avtalsslutande part säger upp det.

4. Varje avtalsslutande part får säga upp avtalet genom anmälan till den andra avtalsslutande parten. I så fall skall avtalet upphöra att gälla tolv månader efter uppsägelsen.

Artikel 17

Tillämpning

1. Ett villkor för tillämpningen av detta avtal skall vara att de av medlemsstaternas beroende och associerade territorier som nämns i Ekofinrådets rapport till Europeiska rådets möte i Santa Maria de Feira den 19–20 juni 2000 samt Förenta staterna, Schweiz, Andorra, Liechtenstein och Monaco var och en antar och genomför bestämmelser som är förenliga med eller likvärdiga med bestämmelserna i direktivet eller detta avtal.

2. De avtalsslutande parterna skall i samförstånd minst sex månader före den dag som nämns i artikel 16.2 besluta om villkoret i punkt 1 kommer att uppfyllas med tanke på tidpunkterna för ikraftträdande av de relevanta bestämmelserna i de berörda tredjestaterna och beroende eller associerade territorierna. Om de avtalsslutande parterna inte beslutar att villkoret kommer att vara uppfyllt skall de i samförstånd anta ett nytt datum i stället för det som anges i artikel 16.2.

3. Tillämpningen av detta avtal eller delar av det kan avbrytas tillfälligt av en avtalsslutande part med omedelbar verkan genom anmälan till den andra parten, om direktivet eller en del av direktivet upphöra att vara tillämpligt antingen tillfälligt eller permanent i enlighet med Europeiska gemenskapens lagstiftning eller om en medlemsstat tillfälligt avbryter tillämpningen av sin genomförandelagstiftning.

4. En avtalsslutande part får tillfälligt avbryta tillämpningen av detta avtal genom anmälan till den andra parten, om något av de tredjeländer eller territorier som avses i punkt 1 senare slutar tillämpa de bestämmelser som avses i den punkten. Tillämpningen får avbrytas tidigast två månader efter anmälan. Tillämpningen av detta avtal skall återupptas så snart som bestämmelserna åter tillämpas.

Artikel 18

Fordringar och slutbetalning

1. Om detta avtal sägs upp eller dess tillämpning tillfälligt avbryts, helt eller delvis, skall fysiska personers fordringar enligt artikel 10 inte påverkas.

2. Republiken San Marino skall i så fall upprätta en slutredovisning senast när avtalets tillämpning upphör och göra en slutbetalning till medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen.

Artikel 19

Territoriell tillämpning

Detta avtal skall tillämpas, å ena sidan, på de territorier där Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är tillämpligt och i enlighet med de villkor som fastställs i det fördraget och, å andra sidan, på Republiken San Marinos territorium.

Artikel 20

Bilagor

1. Bilagorna skall utgöra en integrerad del av detta avtal.

2. Förteckningen över behöriga myndigheter i bilaga I får ändras genom en enkel anmälan från Republiken San Marino till den andra avtalsslutande parten när det gäller den myndighet som anges i led a i den bilagan och genom en enkel anmälan från Europeiska gemenskapen när det gäller övriga myndigheter.

Förteckningen över närstående rättssubjekt i bilaga II får ändras genom ömsesidig överenskommelse.

Artikel 21

Språk

Detta avtal skall upprättas i två exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

Den estniska, lettiska, litauiska, maltesiska, polska, slovakiska, slovenska, tjeckiska och ungerska språkversionen skall bekräftas av de avtalsslutande parterna genom skriftväxling. Dessa språkversioner har därefter samma giltighet som de språkversion som anges i stycket ovan.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Utfärdat i ..... den.....

För

För

BILAGA I

Förteckning över de avtalsslutande parternas behöriga myndigheter

Följande myndigheter skall vara ”behöriga myndigheter” enligt detta avtal :

a) I Republiken San Marino: Il Segretario di Stato per le Finanze e il Bilancio eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.

b) I Konungariket Belgien: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.

c) I Republiken Tjeckien: Ministr financí eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.

d) I Konungariket Danmark: Skatteministeren eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.

e) I Förbundsrepubliken Tyskland: Der Bundesminister der Finanzen eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.

f) I Republiken Estland: Rahandusminister eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.

g) I Republiken Grekland: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.

h) I Konungariket Spanien: El Ministro de Economia y Hacienda eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.

i) I Republiken Frankrike: Den minister som ansvarar för budgeten eller en befullmäktigad företrädare för denne.

j) I Irland: The Revenue Commissioners eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.

k) I Republiken Italien: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.

l) I Republiken Cypern: Υπουργός Οικονομικών eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.

m) I Republiken Lettland: Finanšu ministrs eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.

n) I Republiken Litauen: Finansų ministras eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.

o) I Storhertigdömet Luxemburg: Le Ministre des Finances eller en befullmäktigad företrädare för denna institution. När det gäller artikel 13 skall emellertid den behöriga myndigheten vara Le Procureur Général d’Etat luxembourgeois.

p) I Republiken Ungern: A pénzügyminiszter eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.

q) I Republiken Malta: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.

r) I Konungariket Nederländerna: De Minister van Financiën eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.

s) I RepublikenÖsterrike: Der Bundesminister für Finanzen eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.

t) I Republiken Polen: Minister Finansów eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.

u) I Republiken Portugal: O Ministro das Finanças eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.

v) I Republiken Slovenien: Minister za finance eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.

w) I Republiken Slovakien: Minister financií eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.

x) I Republiken Finland: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.

y) I Konungariket Sverige: Chefen för Finansdepartementet eller en befullmäktigad företrädare.

z) I Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och de europeiska områden för vars yttre förbindelser Förenade konungariket ansvarar: the Commissioners of Inland Revenue eller en befullmäktigad företrädare och den behöriga myndigheten i Gibraltar, som Förenade konungariket kommer att utse i enlighet med de avtalade arrangemangen rörande myndigheter i Gibraltar med avseende på EU- och EG-instrument och tillhörande avtal som anmälts till Europeiska unionens medlemsstater och institutioner den 19 april 2000, varav en kopia skall sändas till San Marino av generalsekreteraren för Europeiska unionens råd, och som skall gälla detta avtal.

BILAGA 2

Förteckning över närstående rättssubjekt

Vid tillämpningen av artikel 11 i detta avtal kommer följande organ att anses vara ”*ett närstående rättssubjekt som agerar som myndighet eller vars roll erkänns i ett internationellt avtal*”:

ORGAN INOM EUROPEISKA UNIONEN:

Belgien

– Vlaams Gewest (regionen Flandern)

– Région wallonne (regionen Vallonien)

– Région bruxelloise/Brussels Gewest (Brysselregionen)

– Communauté française (den franskspråkiga gemenskapen)

– Vlaamse Gemeenschap (den flamländska gemenskapen)

– Communauté germanophone (Deutschsprachige Gemeinschaft) (den tyskspråkiga gemenskapen)

Spanien

– Xunta de Galicia (Galiciens regionala regering och parlament)

– Junta de Andalucía (Andalusiens regionala regering och parlament)

– Junta de Extremadura (Extremaduras regionala regering och parlament)

– Junta de Castilla- La Mancha (Castilla-La Manchas regionala regering och parlament)

– Junta de Castilla- León (Castilla-Leóns regionala regering och parlament)

– Gobierno Foral de Navarra (Navarras regionala regering och parlament)

– Govern de les Illes Balears (Balearernas regionala regering och parlament)

– Generalitat de Catalunya (Kataloniens regionala regering och parlament)

– Generalitat de Valencia (Valencias regionala regering och parlament)

– Diputación General de Aragón (Aragoniens regionala regering och parlament)

– Gobierno de las Islas Canarias (Kanarieöarnas regionala regering och parlament)

– Gobierno de Murcia (Murcias regionala regering och parlament)

– Gobierno de Madrid (Madrids regionala regering och parlament)

– Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Baskiens regionala regering och parlament)

– Diputación Foral de Guipúzcoa (Guipúzcoas deputeradeförsamling)

– Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcayas deputeradeförsamling)

– Diputación Foral de Alava (Alavas deputeradeförsamling)

– Ayuntamiento de Madrid (Madrids stad)

– Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona stad)

– Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Canarias gemensamma kommunstyrelse)

– Cabildo Insular de Tenerife (Teneriffas gemensamma kommunstyrelse)

– Instituto de Crédito Oficial (Statens kreditinstitut)

– Instituto Catalán de Finanzas (Kataloniens finansinstitut)

– Instituto Valenciano de Finanzas (Valencias finansinstitut)

Grekland

– Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος ((kontoret för grekisk telekommunikation)

– Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (grekiska järnvägsnätsorganisationen)

– Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (allmänna elbolaget)

Frankrike

– La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) ((amorteringsinstitutet för det sociala trygghetssystemets skuldsättning)

– L'Agence française de développement (AFD) (franska utvecklingsagenturen)

– Réseau Ferré de France (RFF)(franska järnvägsnätet)

– Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (nationella motorvägskassan)

– Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Paris socialtjänst och sjukhus)

– Charbonnages de France (CDF) (Frankrikes kolgruvor)

– Entreprise minière et chimique (EMC)(gruvbolag och kemiskt bolag)

Italien

– Regioner

– Provinser

– Kommuner

– Cassa Depositi e Prestiti (hypoteks- och kreditbank)

Lettland

– Pašvaldības (lokalförvaltningar)

Polen

– gminy (kommuner)

– powiaty (distrikt)

– województwa (provinser)

– związki gmin (kommunalförbund)

– związki powiatów (distriktsförbund)

– związki województw (provinsförbund)

– miasto stołeczne Warszawa (huvudstaden Warszawa)

– Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (byrån för jordbrukets omstrukturering och modernisering)

– Agencja Nieruchomości Rolnych (byrån för jordbruksegendom)

Portugal

– Região Autónoma da Madeira (den autonoma regionen Madeira)

– Região Autónoma dos Açores (den autonoma regionen Azorerna)

– Kommuner

Slovakien

– mestá a obce (kommuner)

– Železnice Slovenskej republiky (slovakiska järnvägsbolaget)

– Štátny fond cestného hospodárstva (statens vägförvaltningsfond)

– Slovenské elektrárne (slovakiska kraftverk)

– Vodohospodárska výstavba (vattenförvaltningsbolaget)

INTERNATIONELLA ORGAN:

– Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling

– Europeiska investeringsbanken

– Asiatiska utvecklingsbanken

– Afrikanska utvecklingsbanken

– Världsbanken/IBRD/IMF

– Internationella finansieringsbolaget

– Interamerikanska utvecklingsbanken

– Europarådets social- och utvecklingsfond

– Euratom

– Europeiska gemenskapen

– Andinska utvecklingsorganisationen (ADC)

– Eurofima

– Europeiska kol- och stålgemenskapen

– Nordiska investeringsbanken

– Karibiska utvecklingsbanken

Bestämmelserna i artikel 11 påverkar inte tillämpningen av några internationella åtaganden som de avtalsslutande parterna kan ha ingått när det gäller ovan nämnda internationella organ.

ORGAN I TREDJELAND:

De organ som uppfyller följande kriterier:

1. Organet anses klart och tydligt vara ett offentligt organ i enlighet med nationella kriterier.

2. Ett sådant offentligt organ är en icke-marknadsproducent som förvaltar och finansierar ett antal verksamheter, som huvudsakligen tillhandahåller icke-marknadsförda varor och tjänster, för det allmännas bästa och som faktiskt kontrolleras av en allmän styrelseform.

3. Ett sådant offentligt organ är en stor och regelbunden emittent av skuldebrev.

4. Den berörda staten kan säkerställa att ett sådant offentligt organ inte kommer att verkställa förtida inlösen vid fall av s.k. gross up-klausuler.